

Nagyböjt IV. vasárnapja

Ef 2,4-10 ; Jn 3,14-21

Jézus azért küldetett a világba, hogy szabadulást hozzon. A világ kétféleképpen viszonyul Jézushoz, bár számunkra világos Isten szándéka: azt akarja, hogy örök életünk legyen Jézus által. Imádkozzunk, hogy felismerjük Isten ajándékát és szándékát, s ne adjuk meg magunkat a világ csábításainak, ne hagyjuk, hogy letérítsenek az útról. A kígyó felemelése megszabadította az izraelitákat a méreg hatásától (Szám 21,9). Jézusnak fel kellett emeltetnie a keresztre, életét adta szabadulásunkért. A világosság gyermekei vagyunk, szívünk higgyen Jézusban, és válaszoljon szeretettel, felemelve a sötétségben rekedt embereket.

Ma keresek legalább három dolgot az elmúlt hetemben, amiért hálás vagyok – megköszönöm Isten ajándékait.

Hétfő.

Iz 65,17-21 ; Jn 4,43-54

Házakat építenek... Az ószövetségi szentírás legszebb része Salamon templomszentelő imája. (1Kir 8,22-53) Végtelen hit és bizalom fejeződik ki ebben az imádságban a megszabadítást véghezvivő Isten felé. Ahhoz az Istenhez szól Aki nagy hatalmával kivezette a népet Egyiptomból. Az egyiptomi fogságból történt kiszabadítást párhuzamba lehetne vonni, a mi lelkünk megszabadításával. Kitől, vagy mitől kell megszabadítani a lelkünket? Ezt mindenkinek saját magának kell tudnia. Valami olyan dologtól amit másoknak biztosan nem mernék elmondani. Amit talán kimondani sem merünk, még magunk számára sem...

Legyen ez a hét az imádság hete. A mai napon 10 perccel több időt szánok a csendes imára!

Kedd.

Ez 47,1-9.12 ; Jn 5,1-16

Minden élő és mozgó lény élni fog... Mintha csak a teremtés igéi jutnának az eszünkbe. Szólt az Isten és létrejöttek a létezők. Szólt Jézus: Menj, bűneid bocsánatot nyertek. A lélek újjászületik. A szentgyónás olyan mint a hernyók bebábozódása. Kényelmetlen és valamikor eljön az ideje, de a következménye az csodálatos. Egy gyönyörű pillangó, vagy egy tükör tiszta lélek, az újjáteremtett ember a homo patet azaz a tiszta ember. A lelkünket nem lehet domestossal megtisztítani.

A lelkünk megtisztulásáért imádkozzuk el a világosság olvasójának az első tizedét: Aki a Jordán vizében megkeresztelkedett.

Szerda

Iz 49,8-15 ; Jn 5,17-30

Ezek messze távolról jönnek...Mindenki meg van hívva az Isten országába. A meghívót a keresztelésünkkel adja át a pap. Az útikönyvünk a Szentírás, a közlekedési rendész maga az Isten, és néha meg kell állni tankolni, azaz a szentségekhez járulni. Vannak zsákutcák és mellékutak, de körforgalom nincs, mert egyszer megérkezünk az Úrhoz. Ott aztán jön az utolsó lámpa. Zöld: szabad belépni a Mennyek országába, sárga: egy kicsit még tisztulni kellene, piros: ...

A lourdesi jelenésekkor azt monda a Szűzanya Bernadettnek: bűnbánat, bűnbánat, bűnbánat. Teljes szívemből bánom... akár lefekvés előtt is elimádkozhatom a bánatomát.

Csütörtök

Kiv 32,7-14 ; Jn 5,31-47

Uram, miért gerjedne fel haragod néped ellen..? Isten nem haragvó. Jóságosan fenyít, s ezt néha nehéz megérteni, sőt általában lehetetlen, de mégis Ő nekünk rosszat nem akar. Viszont állandóan alánk fűt a lelkiismeretünk által, s ez bizony kellemetlen és még fáj is. Fájdalom nélkül nincs gyógyulás, de a ha a lélek újra egészséges lesz, akkor ott örökönnyekek fakadnak. S nem csak mi fogunk örülni, hanem nekünk is örülni fognak. A Mennyben.

Köszönjük meg az Úrnak a szentgyónás szentségét! Imádkozzuk el az örömdetes olvasó negyedik tizedét: Akit te szent Szűz a templomban megtaláltál.

Péntek

Bölcs 2, 1-22 ; Jn 7, 1--30.

Nem ismerik Isten titkait... Az ószövetség embere szerette volna szemtő-szembe látni az Istent. Ez még Mózesnek sem adatott meg, neki is csak Isten „hátát” szabadott megnéznie, mert élő ember nem láthatja meg Isten arcát. Vagy mégis??? Jézus azt mondta: Aki engem lát látja az Atyát. Ha Jézusra néztek az emberek kit láttak? Egy zsidó rabbit, egy csodatevőt aki ugyanúgy evett és ivott mint ők. S mégis más volt mint a többi zsidó rabbi. Péter megvallotta: Te vagy a Messiás az élő Isten fia. Péter, Jézus emberi arca mögé látott, mert az Atya úgy akarta. Péter úgy látta Jézus arca mögött az Isten arcát, mint ahogy mi láthatjuk elrejtve az Istent, az Oltáriszentségben. Minél többet vesszük magunkhoz az Eucharishtiát, annál inkább belemerülünk Isten titokzatos arcának szemlélésébe.

Ha lehet közösségben, ha nem, akkor odahaza imádkozom a kereszttutát.

Szombat

Jer 11, 18-20 ; Jn 7, 40-53

Te a vesék és szívek vizsgálója vagy... Azaz az értelem és érzélem tökéletes ismerője. Isten elől elbújni nem lehet, az első emberpárnak sem sikerült a bűnbeesés után. Nekünk sem fog! S miért is kellene elbújnunk, amikor már maga jött el közénk Jézus személyében. Megkeresett bennünket. Jött, üdvözölt és üdvözít, nyújtja a kezét, s csak nyújtja, nyújtja... Péter is megfogta Jézus kezét a vízben amikor már merülőfélben volt és megmenekült. Mi vajon hányszor fogjuk meg a minket ismerő Istent, azt a kezet ami igazán tudja, hogy mikor kell értünk nyúlania.

Csak úgy megfogom és megszorítom férjem, feleségem gyermekem kezét és meghívom egy rövid közös imára.